

Blog: Visiedocument Tafel van Zes net een bevalling

donderdag 31 maart 2011 / Redactie / [geen reacties](#)



Het ontstaan van een visiedocument, na uitvoerig overleg van de Nederlandse kunstensector, kun je vergelijken met het krijgen en hebben van een kind. Nu moet je over een levendige fantasie beschikken om deze twee zaken met elkaar te vergelijken. Toch ga ik een poging wagen.

De conceptie

In een gewenste situatie verkeer je in de positie dat je alles kunt doen op een wijze zoals jij dat wilt, zoals jij dat gepland hebt, op een moment dat jij dat wilt, met een uitkomst die past binnen jouw plannen.

Maar helaas zit de wereld niet zo in elkaar. Als persoon, en als vereniging, begeef je je in een omgeving die iets van jou wil, die iets met jou doet en waar je je, niet aan kunt onttrekken. Zo wil FNV KIEM zijn verantwoordelijkheid nemen door mee te denken over een nieuw cultureel bestel. Het is dus een bewuste keuze geweest om ons aan te sluiten bij de Tafel van Zes. De kiem voor conceptie is gelegd op 21 juni 2010 in Schoorl.

Net als bij een gewone zwangerschap is dat eigenlijk doodeng. Je weet dat er van alles mis kan gaan. Je weet dat er kans is op een miskraam. Ook is er kans op een kind met beperkingen. Maar dat is geen reden om het niet te doen. Integendeel, voor FNV KIEM was de tijd rijp om medeverantwoordelijkheid te dragen. En dat betekent dat onze genen, samen met de genen van vijf anderen, zijn terug te vinden in dit unieke document, dat zijn eigen karakter heeft en dat zijn eigen leven gaat leiden.

De zwangerschap

Tegen heug en meug groeit het embryo. Een eencellig iets krijgt ineens vorm, een gezicht, gaat bewegen en wil er ongeacht de omstandigheden, gewoon uit om zijn eigen weg te gaan. Zo is ook het visiedocument ontstaan. Binnen de veiligheid van de baarmoeder (de Tafel van Zes) heeft het document kunnen groeien. En zoals een vrucht de eerste negen maanden alleen de baarmoeder nodig heeft om te kunnen volgroeien, zo had het visiedocument alleen de Tafel van Zes om volledig te worden. Natuurlijk hadden we last van de diverse zwangerschapskwalen. Zoals stemmingswisselingen, emoties, onzekerheid en spanning. Maar

wel in de volle overtuiging dat wij na een paar maanden een uniek document zouden voortbrengen.

Het kraambed

Een periode van onomkeerbaarheid en het nieuwe begin. En vooral ook de periode van de kraamtranen. En emotie is er. Want net zoals je het een pasgeboren baby kunt om te spelen, te experimenteren en te groeien in haar eigen, unieke ontwikkeling. Niet gehinderd door het verantwoordelijkheidsgevoel van een volwassene. Datzelfde gun ik ook de makers. Namelijk dat zij hun roeping mogen volgen, mogen spelen, mogen verbeelden en mogen experimenteren. Daarbij niet gehinderd door de verantwoordelijkheid voor maatschappelijk en publiek belang. Helaas is de realiteit anders.

Goed ouderschap

En ook al hebben wij met zijn zessen dit product “gebaard”, goed ouderschap begint met loslaten. De bevalling zelf liep natuurlijk niet volgens schema (een dag te vroeg). Maar vanaf nu begint er een periode van loslaten. Het visiedocument gaat zijn eigen leven leiden. Door sommigen zal het omarmd worden, door anderen afgewezen. Het visiedocument zal verder gevormd worden, vervormd worden, aangehaald worden, afgestoten worden. Mettertijd zal dit document op eigen benen komen te staan. Als een goede ouder zullen wij zorgen voor de juiste omstandigheden. Dus we gaan in gesprek met de politiek en de werkgevers over de voorwaarden van een gezonde cultuursector, over talentontwikkeling, over beloning en een goed budget om onze doelen te kunnen uitvoeren.

De komende periode zal niet makkelijk zijn. Voor ons geldt dat wij “vol aan de bak moeten”. Want visiedocument of niet, als het aan de politiek ligt zijn de bezuinigingen een feit. En dat betekent een groot verlies aan arbeidsplaatsen, verlies van zekerheid, dreiging van afbraak van arbeidsvoorwaarden.

En dus is het de prioriteit van FNV KIEM om nu weer zijn vakbondsgezicht te tonen. Dat betekent:

1. De komende maanden zullen we ons verzetten tegen bezuinigingsplannen die de sector raken.
2. We zullen aan de cao-tafels de afspraak moeten invullen om te komen tot “goed werkgeverschap”. Dat betekent dat we juist nu afspraken moeten maken over fatsoenlijke arbeidsvoorwaarden, fatsoenlijke beloning, de grenzen van flexibilisering, versterking van de positie van zzp’ers enz.
3. Ook zullen wij leden die in hun werkgelegenheid bedreigd worden, een helpende hand moeten bieden door te onderhandelen over een fatsoenlijk sociaal plan. Daarbij moeten we denken aan andere werktrajecten, scholing en fatsoenlijke afvloeiingsregelingen.

Joke Hubert

Voorzitter FNV KIEM

<http://www.fnv-kiem.nl/nieuws/blog/883>